

متن پرسش

سلام و رحمت: سوالم درباره صبر و راضی بودن به مقدرات هست. گاهی اونچه در زندگی انسانها پیش میاد خارج از اراده و اختیار خودشون هست. مثلا یکی نمی تونه بچه داشته باشه، یا نقص عضو داره و... این شخص میتونه بگه اینها خواست خدا بوده و صبر کنه و راضی باشه بهشون یعنی همین مساله میتونه دلش رو آروم کنه یا غم هاشو کم کنه. اینکه با خودش بگه این شرایط من خواست خدا بوده من بر اون صبر می کنم خدا برام جبران میکنه. ولی گاهی هم مشکلات و سختی ها ناشی از اعمال خود انسان هست، با تصمیم اشتباه یا اعمال اشتباه شرایطی رو برای خودش ایجاد کرده که متحمل سختی شده یا موقعیتهایی رو از دست داده اینجا که دیگه اون فرد نمیتونه بگه اینا خواست خدا بوده چنین فردی چیکار باید بکنه؟ از گناهان توبه می کنیم ولی اشتباهاتی که آثار سو در زندگی آدم ایجاد می کنند رو چه باید کرد؟ چنین فردی چطور می تونه صبر کنه بر مشکلاتی که خودش درست کرده؟ چطور میتونه بابت این مشکلات از اون فشار روانی و غم کم کنه؟ که آسیب کمتری به دنیا و آخرتش وارد بشه؟ گاهی این حسرت ها و این سرزنش خود و غم ها انقدر شدید میشه که گویی تمام انرژی روحی از دست میره و آدم نمیتونه گام مثبتی برداره برای جبران گذشته یا ساختن آینده.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. صبر در عبادات موجب می شود تا آرام آرام جهانی معنوی در مقابل انسان گشوده شود. ۲. با انجام اعمال نیک و پشیمانی از گناهی که مرتکب شده ایم، خود به خود اثر آن گناهان محو می شود و در همین رابطه خداوند در قرآن می فرماید: «إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ» ۳. مگر از خدا غافلیم که خودش فرموده به نحوی آن کوتاهی ها را جبران می کند و عالم دیگری را مقابل ما می گشاید با صفای خاصی که توابین را مورد عنایت قرار داده و می فرماید: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ». موفق باشید